

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR

PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING

**Svig i forbindelse med den fælles
landbrugspolitik — Tid til at grave dybere**

Indhold

RESUMÉ (punkt I-XI).....	2
INDLEDNING (punkt 1-23).....	3
REVISIONENS OMFANG OG REVISIONSMETODEN (punkt 24-27).....	4
BEMÆRKNINGER (punkt 28-105).....	4
KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER (punkt 106-112).....	13
Anbefaling 1 — Få og dele dybere indsigt i risikoen for svig og foranstaltninger i forbindelse med udgifterne til den fælles landbrugspolitik.....	14
Anbefaling 2 — Fremme af brugen af nye teknologier til forebyggelse og opdagelse af svig i forbindelse med udgifterne til den fælles landbrugspolitik.....	15

Dette dokument indeholder Europa-Kommissionens svar på Revisionsrettens bemærkninger som medtaget i en særberetning, jf. artikel 259 i [finansforordningen](#), og offentliggøres sammen med den pågældende særberetning.

RESUMÉ (punkt I-XI)

Kommissionens svar:

Kommissionens fælles svar på resuméet

Den fælles landbrugspolitik er en egentlig europæisk politik, idet medlemsstaterne samler ressourcerne for at gennemføre en fælles politik med et fælles EU-budget.

Der er 6,6 millioner støttemodtagere under den fælles landbrugspolitik, og udgifterne under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) gennemføres ved delt forvaltning gennem et omfattende forvaltnings- og kontrolsystem, der skal sikre lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne under den fælles landbrugspolitik.

Når Kommissionen gennemfører budgettet ved delt forvaltning, deles gennemførelsesopgaverne med medlemsstaterne. Sidstnævnte skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at foranstaltninger, der finansieres over EU-budgettet, gennemføres korrekt og effektivt og i overensstemmelse med EU's regler. De er forpligtet til at indføre systemer, der forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder og svig. I henhold til lovgivningen om den fælles landbrugspolitik skal de godkende betalingsorganer, som er særlige organer med ansvar for forvaltning og kontrol af EU-midler, navnlig betalinger til støttemodtagere og regnskabsaflæggelse til Kommissionen.

Samtidig afgiver certificeringsorganer udpeget af medlemsstaterne hvert år en udtalelse om det pågældende betalingsorgans årsregnskabs fuldstændighed, nøjagtighed og rigtighed, om det interne kontrolsystems korrekte funktionsmåde og om lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen.

Kommissionens holdning er, at land grabbing ikke udgør et problem, som er forbundet med misbrug af specifikke svagheder i lovgivningen om den fælles landbrugspolitik. Disse fænomener hænger snarere sammen med eventuelle mangler ved retssystemer, tilsyn og beskyttelse af individuelle rettigheder i medlemsstaterne, og de bør derfor gribe dem an i henhold til en generel retsstatstilgang, hvis det er hensigtsmæssigt.

De godkendelsesrevisioner, som Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI) har foretaget, tager hensyn til de foranstaltninger til bekæmpelse af svig, som betalingsorganerne har gennemført i forbindelse med akkrediteringskriterierne, navnlig for så vidt angår interne forhold, godkendelse af krav og overvågning (risikovurdering foretages i planlægningsfasen for at identificere fokusområderne under revisionen — risiko for svig tages altid i betragtning i planlægningsfasen). Hvor det er relevant, førte GD AGRI's resultater og henstillinger til gennemførelsen af betalingsorganernes planer for foranstaltninger til afhjælpning og forbedring.

Detaljeringsgraden af indberetningen tager udgangspunkt i certificeringsorganernes faglige vurdering. Hvis certificeringsorganernes arbejde ikke førte til nogen resultater, er certificeringsorganerne ikke forpligtet til at give yderligere oplysninger om det udførte arbejde.

Kommissionen har tilskyndet til indførelsen af kontrol i form af monitorering allerede fra 2018 og frem. Ud over at give fri adgang til data- og informationsadgangstjenesten (DIAS) under Copernicus med henblik på at kontrollere om visse regler for den fælles landbrugspolitik overholdes, har Kommissionen udarbejdet vejledninger, afholdt diverse møder og webinarer med interessenter og indledt outreachaktiviteter i forbindelse med kontrol i form af monitorering i 2021 med henblik på håndtering af formodede eller faktiske tekniske hindringer for brugen af Sentinel-satellitdata til overvågning af den fælles landbrugspolitik. Som følge heraf fordobledes anvendelsen af kontrol i form af monitorering i medlemsstaterne i 2021 i forhold til 2020, hvorved Kommissionens

foreløbige milepæl med hensyn til at dække 10 % af det udnyttede landbrugsareal senest i 2022 blev overskredet.

Kommissionen accepterer Revisionsrettens anbefalinger.

INDLEDNING (punkt 1-23)

Kommissionens svar:

09. "Svig", som skader Unionens finansielle interesser, er defineret i artikel 3 i direktiv (EU) 2017/1371 (BFI-direktivet) om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser både for så vidt angår enhver handling eller undladelse vedrørende: i) udgifter i forbindelse med offentlige indkøb og ii) udgifter, der ikke vedrører offentlige indkøb. "Andre strafbare handlinger (hvidvask af penge, passiv og aktiv korruption og misbrug af midler) til skade for Unionens finansielle interesser" som beskrevet i artikel 4 i BFI-direktivet bør ses i sammenhæng.

11. Begreberne "intern" og "ekstern svig", som Revisionsretten anvender, er ikke sammenfaldende med begreberne "interne" og "eksterne undersøgelser", der anvendes af OLAF, som defineret i artikel 4 i forordning (EU, Euratom) 883/2013.

FØRSTE LED — Selv om brud på tavshedspligten eller passiv korruption i mange tilfælde også kan kædes sammen med svigagtig adfærd, er dette ikke altid tilfældet med skjulte interessekonflikter.

ANDET LED — I BFI-direktivet skelnes der mellem svig for så vidt angår enhver handling eller undladelse vedrørende: i) udgifter i forbindelse med offentlige indkøb og ii) udgifter, der ikke vedrører offentlige indkøb. "Andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser", som f.eks. aktiv korruption, bør anses for at falde ind under denne definition.

13. FØRSTE LED — Selv om Kommissionen, navnlig Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI), i sidste ende er ansvarlig for den fælles landbrugspolitik, deler den forvaltningen med betalingsorganer i medlemsstaterne. De uafhængige certificeringsorganer i medlemsstaterne har siden 2015 afgivet en årlig udtalelse om den formelle rigtighed af betalingsorganernes udgifter.

ANDET LED — Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) foretager administrative undersøgelser af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader EU-budgettets finansielle interesser, og alvorligt embedsmisbrug i EU-institutionerne.

23. Med hensyn til Revisionsrettens konklusion om, at de tal, der er offentliggjort i rapporterne om beskyttelse af EU's finansielle interesser, ikke er fuldstændige, har Kommissionen i sit svar på Revisionsrettens særberetning nr. 1/2019 forklaret, at manglende indberetning af konkrete sager i år x ikke betyder, at sagen slet ikke vil blive indberettet. Det er grunden til, at analysen i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten om beskyttelse af EU's finansielle interesser som minimum omfatter fem år for at minimere virkningen af en sådan manglende indberetning, og derfor anses virkningerne af denne manglende (rettidige) indberetning kun for at have en begrænset indflydelse på anslåede afsløringer, hvilket ikke i væsentlig grad påvirker Kommissionens konklusioner.

Kommissionen mener, at BFI-rapporten er det mest præcise redskab, der er til rådighed til at vurdere indvirkningen af svig i forbindelse med EU-midler.

REVISIONENS OMFANG OG REVISIONSMETODEN (punkt 24-27)

Ingen svar fra Kommissionen.

BEMÆRKNINGER (punkt 28-105)

Kommissionens svar:

30. Kommissionen vil gerne påpege, at fejl ikke er det samme som svig.

Kommissionen henviser til sit svar i Revisionsrettens årsberetning fra 2019, punkt 6.36, og bemærker Revisionsrettens vurdering af, at risikoen for svig er større for de områder, der generelt er genstand for godtgørelsesbaseret samfinansiering, og ikke for direkte betalinger og arealbaserede betalinger i forbindelse med udvikling af landdistrikter, som udgør størsteparten af udgifterne under den fælles landbrugspolitik.

Under den nuværende lovgivningsramme for den fælles landbrugspolitik skal det erindres, at der med hensyn til godtgørelsesbaserede udgifter gælder komplekse betingelser og regler for støtteberettigelse, når det for at nå ambitiøse politiske mål er nødvendigt at målrette støtten. Det er således nødvendigt at skabe balance mellem lovlighed og formel rigtighed og opfyldelsen af politiske mål, samtidig med at der tages hensyn til opfyldelsesomkostningerne. For perioden 2023-2027 behandler Kommissionen dette ved at fremme brugen af forenklede omkostningsmuligheder og forenkle den fælles landbrugspolitik.

FIGUR 6 — FAKTORER, DER PÅVIRKER UREGELMÆSSIGHEDER OG SVIG

Kommissionen minder om, at det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), herunder markidentifikationssystemet (LPIS), spiller en væsentlig rolle med hensyn til at sørge for at fejlrisikoen er lav for arealbaserede betalinger under den fælles landbrugspolitik (direkte betalinger og nogle af foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne), som Revisionsretten har anerkendt.

Se Kommissionens svar på punkt 30.

31. Kommissionen påpeger, at kunstigt skabte betingelser for at opfylde kriterierne for støtteberettigelse er en uregelmæssighed og ikke nødvendigvis svig. Samtidig anses afgivelse af urigtige oplysninger for at drage uberettiget fordel af støtte under den fælles landbrugspolitik reelt for et konkret tilfælde af svigagtig adfærd.

Tekstboks 3 — Eksempler på simulering af aktiviteter og forfalskning af dokumenter for at erhverve EU-midler

Kommissionen påpeger, at den slovakiske sag, der er beskrevet i tekstboks 3, er et eksempel på et effektivt fungerende forvaltnings- og kontrolsystem i medlemsstaten, som har forhindrede skaderne

på EU's finansielle interesser og behørigt indberettet sagen i overensstemmelse med de gældende procedurer.

40. Med henblik på at sørge for en sikker gennemførelse af foranstaltningen vedrørende salgsmæssig støtte for vin udsendte GD AGRI i 2016 retningslinjer¹ for nationale støtteprogrammer i vinsektoren, navnlig for foranstaltningen vedrørende salgsmæssig støtte. Desuden har GD AGRI i 2021 sendt en note til medlemsstaternes delegerede om "tekniske spørgsmål i forbindelse med vin — salgsmæssig støtte i tredjelande". Dette bør bidrage til at mindske risiciene i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningen vedrørende salgsmæssig støtte i vinsektoren.

FØRSTE LED — Udgifter i forbindelse med personaleomkostninger er juridisk begrænset til 50 % af de samlede omkostninger ved den gennemførte salgsmæssige foranstaltning.

ANDET LED — Kontrol på stedet i tredjelande er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150. Der er ingen specifik forpligtelse/mål for den kontrol, der skal udføres som minimum i form af stikprøver rettet mod operationer, der er udviklet i tredjelande. Desuden kræver forordningen ikke kontrol på stedet på det sted, hvor foranstaltningerne gennemføres, men kun i lokalerne hos støttemodtageren eller arrangøren. Kontrol på stedet i forbindelse med salgsmæssig støtte for vin i tredjelande har ikke fokus på at kontrollere operationen på stedet.

TREDJE LED — Artikel 41 i gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 omfatter særlige krav, når de salgsmæssige aktiviteter udføres af en arrangør.

42. Kommissionen bekræfter, at det er et krav, at landbrugeren råder over de støtteberettigede hektar for tildeling af betalingsrettigheder og for aktivering af betalingsrettigheder med henblik på at modtage den pågældende betaling under grundbetalingsordningen eller modtage betaling under den generelle arealbetalingsordning.

Tekstboks 5 — Hvad betyder "land grabbing"?

Fænomenet land grabbing dækker over mere end koncentrationen af landbrugsjorder og støtte til få støttemodtagere, som Kommissionen er bekendt med (20 % af modtagerne af støtte under den fælles landbrugspolitik er koncentreret om ca. 80 % af de direkte betalinger, hvilket afspejler fordelingen af ejendomsretten til jordarealer). Den fælles landbrugspolitik 2014-2022 førte til en betydelig omfordeling af direkte betalinger til mindre landbrugere og til områder med naturbetingede begrænsninger i forhold til perioden 2011-2013. Den nye fælles landbrugspolitik 2023-2027 går i retning af yderligere at skabe en mere retfærdig fordeling af direkte betalinger via instrumenter såsom indførelse af et loft, reduktion af betalinger og navnlig gennem anvendelse af den supplerende omfordelingsindkomststøtte med henblik på bæredygtighed.

Med hensyn til "land grabbing" og svingagtig praksis vil Kommissionen gerne påpege, at der er forskel på ulovlig erhvervelse af jord på den ene side (hvilket indebærer erhvervelse af et retmæssigt ejerskab til jorden gennem kriminelle handlinger, som f.eks. voldshandlinger eller trusler) og efterfølgende rent faktisk opfyldelse af betingelserne for støtteberettigelse og på den

¹ Findes på https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/food-farming-fisheries/farming/documents/wine-guidelines-national-support-programmes-2016-16-12_en.pdf

anden side blot at forgive at opfylde betingelserne for støtteberettigelse ved at fremlægge falske og/eller forfalskede dokumenter. Sidstnævnte kan være et forhold, som betalingsorganets foranstaltninger til bekæmpelse af svig kan afsløre.

47. Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens positive vurdering af den rolle, som det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) og markidentifikationssystemet (LPIS) spiller med hensyn til at forebygge og reducere fejlforekomster. Se Kommissionens svar på figur 6.

49. Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at disse metoder til at forsøge at opnå ulovlig EU-støtte (f.eks. svindlere, der forsøger at erhverve landbrugsjord ulovligt og derefter gør krav på støtte) sandsynligvis vil være resultatet af et effektivt forvaltnings- og kontrolsystem, som f.eks. IFKS-LPIS, der har tvunget "svindlere" til at finde forskellige måder at opnå støtten på. Meget ofte udsætter disse forskellige måder svindlerne for en større risiko for at blive afsløret og for skærpede sanktioner (herunder lange fængselsstraffe). Alt i alt viser dette, at det indførte system er robust.

KOMMISSIONENS FÆLLES SVAR PÅ FIGUR 7 OG PUNKT 50-51:

Med hensyn til "land grabbing" og svigagtig praksis vil Kommissionen gerne påpege, at der er forskel på ulovlig erhvervelse af jord på den ene side (hvilket indebærer erhvervelse af et retmæssigt ejerskab til jorden gennem kriminelle handlinger, som f.eks. voldshandlinger eller trusler) og efterfølgende rent faktisk opfyldelse af betingelserne for støtteberettigelse og på den anden side blot at forgive at opfylde betingelserne for støtteberettigelse ved at fremlægge falske og/eller forfalskede dokumenter. Sidstnævnte kan være et forhold, som betalingsorganets foranstaltninger til bekæmpelse af svig kan afsløre.

Tekstboks 6 — Eksempel på ulovlig anmeldelse af arealer i Italien

Situationen i Italien, der er beskrevet i tekstboks 6, blev fulgt op af GD AGRI i to revisioner, hvoraf den ene medførte en finansiel korrektion på 158 mio. EUR og den anden en finansiel korrektion på 21 mio. EUR. Det kombinerede og koordinerede arbejde i OLAF og GD AGRI sikrede derfor passende beskyttelse af EU-budgettet. Det er endnu et eksempel på, hvordan Kommissionen prioriterer bekæmpelsen af svig og beskyttelsen af EU's finansielle interesser højt.

52. De problemer, der er beskrevet i tekstboks 7, hænger ikke nødvendigvis sammen med svagheder i de kontroller, der udføres af betalingsorganerne, men snarere manglerne i den måde, hvorpå ejendomsretten til jordarealer og forpagtning af jord forvaltes i den pågældende medlemsstat. Der bør snarere fokuseres på det akutte behov for at forbedre disse systemer end på betalingsorganets kontrol som sådan.

53. Hverken forordning (EU) 1307/2013 eller den retlige ramme for den nye fælles landbrugspolitik 2023-2027 (forordning (EU) 2021/2115 om regler for støtte til strategiske planer) definerer arten af retsforholdet, der bestemmer, at landbrugeren råder over de støtteberettigede hektar, da det ikke er muligt at finde en fælles regel, der er forenelig med alle de nationale lovgivninger. Udtømmende krav ville også være i modstrid med begrebet den nye gennemførelsesmodel. I overensstemmelse med princippet om aftalefrihed er alle retlige former for "rådighed over" landbrugsjord i national ret imidlertid omfattet af denne bestemmelse. Disse kan omfatte, men er ikke begrænset til, ejerskab, en landkoncession, en skriftlig forpagtningskontrakt, en mundtlig forpagtningsaftale eller anden form for mundtlig aftale,

ubestridt besiddelse, hvis det er muligt i henhold til national lovgivning eller andre nationale retlige former, retstradition og/eller retlig tradition.

54. Kommissionen gentager vigtigheden af, at medlemsstaterne indfører passende forvaltnings- og kontrolsystemer for at forebygge og afsløre uregelmæssigheder og beskytte Unionens finansielle interesser. Derfor bør kontrollen ikke begrænses til tilfælde af dobbeltkrav. Ikke desto mindre overlades det til medlemsstaterne frit at vælge formen for kontrol med støtteansøgninger og kontrol af opfyldelsen af kravet om, at landbrugeren råder over de støtteberettigede hektar.

55. Under delt forvaltning gives medlemsstaterne fleksibilitet til at organisere deres kontrolsystemer. Forskellene i metoderne afspejles derfor i de forskellige nationale systemer. For så vidt angår kontroltidspunktet opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at rette op på uregelmæssigheder og ikke begrænse dem til tilfælde af dobbeltkrav. Medlemsstaterne opfordres faktisk til at overholde deres generelle forpligtelse til at foretage effektiv og systematisk administrativ kontrol, herunder af, om krav til retmæssig rådighed over jord er opfyldt, på trods af deres skønsmargen og ret til at formode, at ansøgeren råder over de støtteberettigede hektar.

56. I tilfælde af dobbeltkrav skal medlemsstaterne først afgøre, hvem der retmæssigt råder over de støtteberettigede hektar. Hvis en af ansøgerne retligt set ikke har nogen rettigheder, kan vedkommende ikke gøre gældende, at han/hun retmæssigt råder over jorden. For det andet skal de nationale myndigheder, hvis to parter kan påvise et retsforhold med hensyn til jorden, afgøre, hvem der har beslutningskompetencen i forbindelse med de landbrugsaktiviteter, der udføres på disse hektar, og bærer de kommercielle og finansielle risici, som er forbundet med disse aktiviteter, i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i sag C-61/09 Landkreis Bad Dürkheim.

58. Landbrugsaktiviteternes præstation på landbrugsjord skal kontrolleres af betalingsorganerne som led i den påkrævede kontrol af betingelserne for støtteberettigelse. Disse kontrolsystemer revideres derefter regelmæssigt af certificeringsorganerne og, om nødvendigt, med forbehold af Kommissionens revision. Der anvendes derefter finansielle korrektioner, hvis disse kontroller anses for at være mangelfulde.

Tekstboks 8 — Tiltrækningskraften ved græsningsarealer og bjergområder for svindlere

Bortset fra OLAF's undersøgelser omfatter Kommissionens revisioner også denne type spørgsmål (f.eks. hvor stor tiltrækningskraften ved græsningsarealer og bjergområder er for svindlere), og der anvendes finansielle korrektioner, indtil situationen er afhjulpet, og EU-budgettet er fuldt ud beskyttet. Det sker ofte i forbindelse med handlingsplaner, som medlemsstaterne skal gennemføre under Kommissionens tilsyn for at sikre en fuldstændig og hurtig afhjælpning af de konstaterede mangler.

KOMMISSIONENS FÆLLES SVAR PÅ PUNKT 59-61

Kommissionen vil gerne understrege, at der skal skelnes klart mellem konstaterede tilfælde af svig og mistanke om svigagtige uregelmæssigheder. Svig kan kun undersøges af organer, der er kompetente til at undersøge sådanne tilfælde, f.eks. OLAF, Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) eller medlemsstaternes organer til bekæmpelse af svig og retshåndhævende myndigheder. Det kan kun fastslås ved en endelig afgørelse truffet af de forvaltnings- eller strafferetlige domstole.

Ud af de 12 sager, som er indbragt for OLAF, har OLAF indtil nu afsluttet to undersøgelser med finansielle henstillinger til GD AGRI om at sørge for tilbagesøgning af det uretmæssigt udbetalte beløb. I disse to specifikke tilfælde bekræftede OLAF, at der forelå uregelmæssigheder, men fandt ikke tegn på svig. De resterende ti sager er stadig ved at blive undersøgt, og Kommissionen kan derfor ikke kommentere yderligere.

Endvidere noterer Kommissionen sig med tilfredshed, at den fejlfrekvens, som Revisionsretten har rapporteret i kapitlet om naturressourcer, de seneste to år var tæt på væsentlighedstærsklen (1,9 % i 2019 og 2 % i 2020) og i overensstemmelse med den fejlfrekvens, som GD AGRI har rapporteret i sin årlige aktivitetsrapport.

Kommissionen bemærker, at Revisionsretten ikke anser sig for berettiget til at undersøge svig. Det samme gælder for Kommissionens revisorer.

62. Med hensyn til Kommissionens foranstaltninger vedrørende svig i forbindelse med den fælles landbrugspolitik mener Kommissionen, at den har et overblik over svig og risikoen for svig og er fortsat proaktiv og overvåger risikoen for svig i forbindelse med udgifterne under den fælles landbrugspolitik.

KOMMISSIONENS FÆLLES SVAR PÅ PUNKT 65 TIL 69:

Kommissionen bemærker, at land grabbing ikke udgør et problem, som er forbundet med misbrug af specifikke svagheder i lovgivningen om den fælles landbrugspolitik. Disse fænomener hænger snarere sammen med eventuelle mangler ved retssystemer, tilsyn og beskyttelse af individuelle rettigheder i medlemsstaterne, og de bør derfor gribe dem an i henhold til en generel retsstatstilgang, hvis det er hensigtsmæssigt.

Med henvisning til spørgsmålet om "land grabbing" generelt, har GD AGRI i sin årsberetning vedrørende strategien til bekæmpelse af svig fra 2020 fremlagt den noget anderledes opfattelse, at "land grabbing" "ikke udgør et problem, som er forbundet med misbrug af specifikke svagheder i lovgivningen om den fælles landbrugspolitik".

Kommissionen har taget skridt, som anerkendt af Revisionsretten i punkt 56, til at give medlemsstaterne vejledning om, hvordan spørgsmål om land grabbing skal behandles, når de er knyttet til spørgsmålet om "rådighed over jord".

Med hensyn til "land grabbing" og svigagtig praksis vil Kommissionen gerne påpege, at der er forskel på ulovlig erhvervelse af jord på den ene side (hvilket indebærer erhvervelse af et retmæssigt ejerskab til jorden gennem kriminelle handlinger, som f.eks. voldshandlinger eller trusler) og efterfølgende rent faktisk opfyldelse af betingelserne for støtteberettigelse og på den anden side blot at forgive at opfylde betingelserne for støtteberettigelse ved at fremlægge falske og/eller forfalskede dokumenter. Sidstnævnte kan være et forhold, som betalingsorganets foranstaltninger til bekæmpelse af svig kan afsløre.

FIGUR 9 — TIDSPLAN FOR GD AGRI'S VEJLEDNING TIL MEDLEMSSTATERNE

Kommissionen påpeger, at den er opmærksom på betydningen af den støtte, der ydes medlemsstaterne, og den er i tæt kontakt med medlemsstaternes betalingsorganer for at yde den nødvendige støtte i overensstemmelse med de modtagne anmodninger.

74. Kommissionen mener, at den har lettet udvekslingen af bedste praksis også med hensyn til foranstaltninger til bekæmpelse af svig fra 2019 på betalingsorganernes konferencer, når det var muligt at afholde disse som følge af covid-19-restriktionerne, f.eks. på konferencen i oktober 2020, hvor det kroatisk betalingsorgan gav en præsentation. Udvekslinger har også fundet sted på møder i læringsnetværket. Endvidere er seminarer om bekæmpelse af svig blevet genoptaget i

2021, og GD AGRI har altid reageret på anmodninger i denne henseende fra medlemsstaterne. Der afholdes rent faktisk andre seminarer i 2022 i overensstemmelse med de modtagne anmodninger.

KOMMISSIONENS FÆLLES SVAR PÅ PUNKT 75 TIL 78:

Kommissionen overvåger de foranstaltninger til bekæmpelse af svig, som medlemsstaterne gennemfører gennem det arbejde, der udføres af certificeringsorganerne.

Der føres løbende tilsyn med de nationale foranstaltninger til bekæmpelse af svig gennem det arbejde, der udføres af certificeringsorganerne og deres årsberetninger til Kommissionen.

Nævnte tilsyn udføres i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er beskrevet nedenfor, og efter de gældende lovbestemmelser:

Betalingsorganer har en retlig forpligtelse til at indføre foranstaltninger til bekæmpelse af svig. For at støtte betalingsorganerne med at få indført passende foranstaltninger har GD AGRI givet medlemsstaterne vejledning om gennemførelsen af akkrediteringskriterierne for så vidt angår foranstaltninger til bekæmpelse af svig.

Kommissionen understreger, at når det drejer sig om foranstaltninger til bekæmpelse af svig, er medlemsstaterne under delt forvaltning i førersædet. Retningslinje 1 vedrørende akkrediteringskriterierne er et dokument, der indeholder de minimumskrav, som certificeringsorganerne forventede med hensyn til revision af alle akkrediteringskriterierne, herunder forebyggelse og afsløring af svig. Der er blevet givet mere specifik vejledning til medlemsstaterne med hensyn til foranstaltninger til bekæmpelse af svig, herunder bedste praksis, f.eks. på ekspertgruppens møde i november 2021.

Detaljeringsgraden af indberetningen tager udgangspunkt i certificeringsorganernes faglige vurdering. Kommissionen præciserer imidlertid, at i tilfælde af svagheder, der er konstateret i forbindelse med forebyggelse og/eller afsløring af svig, blev disse i tilstrækkeligt omfang beskrevet i certificeringsorganernes beretninger. Hvis certificeringsorganernes arbejde ikke førte til nogen resultater, er certificeringsorganerne ikke forpligtet til at give yderligere oplysninger om det udførte arbejde.

Kommissionen (GD AGRI) gennemfører hvert år flere kontrolbesøg i medlemsstaterne, hvor gennemførelsen af certificeringsorganernes revisionsstrategi og kvaliteten af dets arbejde med vurderingen af betalingsorganets interne kontrolsystem, herunder gennemgang af akkrediteringskriterierne, kontrolleres.

80. Kommissionen gennemfører revisioner, som klart angives af Revisionsretten, og disse er ikke og bør ikke være undersøgelser af svig. Kommissionen foretager imidlertid kontrol af de foranstaltninger til bekæmpelse af svig, som medlemsstaterne har truffet.

De godkendelsesrevisioner, som GD AGRI har foretaget, tager hensyn til de foranstaltninger til bekæmpelse af svig, som betalingsorganerne har gennemført i forbindelse med akkrediteringskriterierne, navnlig for så vidt angår interne forhold, godkendelse af krav og overvågning (risikovurdering foretages i planlægningsfasen for at identificere fokusområderne under revisionen — risiko for svig tages altid i betragtning i planlægningsfasen). Hvor det er relevant, førte GD AGRI's resultater og henstillinger til gennemførelsen af betalingsorganernes planer for foranstaltninger til afhjælpning og forbedring.

Tekstboks 10 — Kommissionens svar på påstande om misbrug af støtte under den fælles landbrugspolitik i Slovakiet

Kommissionen bemærker, at de slovakiske myndigheder har truffet en række afhjælpende foranstaltninger for betalingsorganet, før den fuldstændige akkreditering blev genindført. I de

første måneder af 2022 er de slovakiske myndigheder stadig i gang med at gennemføre en omstillingsplan for at forbedre de interne kontrolsystemer i betalingsorganet, navnlig hvad angår udgifter til udvikling af landdistrikter, der ikke er omfattet af IFKS. Selv om den fulde akkreditering blev genindført af de slovakiske myndigheder, genoptog de ikke betalingerne for så vidt angår investeringerne i udvikling af landdistrikterne uden for IFKS, før der blev gennemført yderligere forbedringer. Kommissionen anvendte suspensioner med hensyn til de slovakiske myndigheders anmodninger om godtgørelse, indtil udbetalingen blev indstillet af de slovakiske myndigheder.

82. Kontrol i form af monitorering er en metode, der er fastlagt i EU's retlige rammer, og som bygger på kontrolbesøg på stedet (med hensyn til kriterier for støtteberettigelse, der ikke kan kontrolleres, tilsagn og forpligtelser) og anvendelse af nye teknologier (for så vidt angår kriterier for støtteberettigelse, der kan kontrolleres, tilsagn og forpligtelser) som et alternativ til traditionelle kontrolmetoder for arealrelaterede støtteordninger og foranstaltninger.

83. Hvis betingelserne for berettigelse til arealrelateret støtte anses for at kunne "kontrolleres" ved hjælp af Sentinel-satellitdata (eller andre data med mindst samme værdi), anvendes der ved kontrol i form af monitorering automatiserede processer til kontrol af overholdelse. Inkonklusive resultater følges op med halvautomatiserede procedurer. Hvis betingelserne for berettigelse til arealrelateret støtte på forhånd ikke anses for at kunne "monitoreres" ved hjælp af Sentinel-satellitdata, skal der gennemføres kontrolbesøg på stedet af et udsnit af støttemodtagere. Fordelen ved kontrol i form af monitorering i forhold til de traditionelle kontrolmetoder er således størst, når alle betingelser for berettigelse til støtte kan kontrolleres. Navnlig foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne har dog tendens til at indeholde betingelser for støtteberettigelse, som ikke kan kontrolleres ved hjælp af Sentinel-satellitdata. For at løse dette problem indeholder Kommissionens forslag til et fremtidigt arealovervågningssystem i medlemsstaterne bestemmelser om anvendelse af andre data end Sentinel-data som f.eks. geotagede billeder.

84. Kommissionen påpeger, at satellitter kun kan overvåge forekomsten eller fraværet af fysiske fænomener på områder, hvortil der er anmodet om støtte under den fælles landbrugspolitik. Endelige satellitbaserede konklusioner kan således være udtryk for, at kriterierne for støtteberettigelse i forbindelse med specifikke landbrugsaktiviteter eller -betingelser er overholdt eller ikke er overholdt, men ikke for så vidt angår de administrative betingelser, der f.eks. vedrører støttemodtageren eller den jord, vedkommende råder over.

85. Den automatiske behandling af regelmæssige strømme af satellitbilleder gør det muligt både at underrette landbrugerne om kommende skæringsdatoer, der kræver specifikke handlinger (f.eks. at meje en mark inden en bestemt skæringsdato) og underrette landbrugerne om konstateret manglende overholdelse af kriterierne for berettigelse til den støtte, der ansøges om (f.eks. manglende overholdelse af et forbud mod pløjning). Den retlige ramme indeholder bestemmelser om ændring eller tilbagetrækning af støtteansøgninger fra støttemodtagere inden for fastsatte frister.

86. Kontrol i form af monitorering er gennemført af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Ved hjælp af kontrol i form af monitorering kan overholdelse eller manglende overholdelse af betingelserne for berettigelse til arealrelateret støtte afdækkes, forudsat at disse vedrører landbrugsaktiviteter og -forhold, der kan kontrolleres ved hjælp af Sentinel-satellitter. Ved at påvise manglende overholdelse på tværs af populationen af berørte parceller mindsker kontroller i form af monitorering risikoen for midlerne.

90. Kommissionen har tilskyndet til indførelsen af kontrol i form af monitorering allerede fra 2018 og frem. Ud over at give fri adgang til data- og informationsadgangstjenesten (DIAS) under Copernicus med henblik på at kontrollere om visse regler for den fælles landbrugspolitik overholdes, har Kommissionen udarbejdet vejledninger, og fremmer gensidig læring og udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne ved f.eks. at arrangere særlige møder, hvor de medlemsstater, der allerede anvender kontrol i form af monitorering, kommer med indsigt og udveksler erfaringer på baggrund af deres faktiske gennemførelse. Desuden støtter Kommissionen medlemsstaterne med uddannelse, dokumentation og IT-løsninger i forbindelse med sine outreachaktiviteter hvad angår kontrol i form af monitorering i 2021 med henblik på håndtering af formodede eller faktiske tekniske hindringer for brugen af Sentinel-satellitdata til overvågning af den fælles landbrugspolitik.

91. I 2021 fordobledes anvendelsen af kontrol i form af monitorering i medlemsstaterne i forhold til 2020, hvorved Kommissionens foreløbige milepæl med hensyn til at dække 10 % af det udnyttede landbrugsareal senest i 2022 blev overskredet.

96. Kommissionen glædede sig over Europa-Parlamentets undersøgelse fra 2021, som fremhævede de samme spørgsmål, som Kommissionen og medlemsstaterne stod over for i forbindelse med indsamling af oplysninger, idet tilgængeligheden af oplysninger defineres ud fra krav om gennemsigtighed og begrænsninger som følge af EU's generelle forordning om databeskyttelse (EU) 2016/679 (GDPR). Resultaterne af undersøgelsen om de 50 største støttemodtagere er i overensstemmelse med de resultater, som GD AGRI har indberettet om samme emne til Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg (CONT). En væsentlig del af den fælles landbrugspolitik (og samhørighedspolitikken) støtter offentlige investeringer. GD AGRI har ved flere lejligheder erklæret, at det er parat til at samarbejde med Europa-Parlamentet for yderligere at forbedre gennemsigtigheden om nødvendigt. I den nye fælles landbrugspolitik 2023-2027 (artikel 98 i forordning (EU) 2021/2116) vil medlemsstaterne være forpligtet til at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for identifikation af støttemodtagerne, herunder, hvis det er relevant, identifikation af den koncern, som de deltager i, jf. artikel 2 i direktiv 2013/34/EU.

97. Under delt forvaltning er det medlemsstaternes ansvar at offentliggøre oplysningerne om støttemodtagerne. Medlemsstaterne bør sikre, at der hvert år efterfølgende offentliggøres, hvilke støttemodtagere der modtager støtte under den fælles landbrugspolitik, herunder oplysninger om koncerner (under den nye fælles landbrugspolitik), på et enkelt websted for hver medlemsstat. Alle websteder er tilgængelige via links på europa.eu: https://ec.europa.eu/info/food-farming-fisheries/key-policies/common-agricultural-policy/financing-cap/beneficiaries_en. Kommissionen overvejer, hvordan gennemsigtigheden øges for modtagerne af EU-midler i forbindelse med den kommende revision af finansforordningen for 2018.

98. For at løse nogle af de problemer, der er fremhævet i undersøgelsen, stiller Kommissionen et integreret og interoperabelt overvågningsystem til rådighed, herunder et enkelt dataindsamlings- og risikovurderingsværktøj (normalt kaldet Arachne) med henblik på en generel anvendelse i medlemsstaterne. Værktøjet beriger de indsamlede data med henblik på at anvende midlerne ved delt forvaltning og genopretnings- og resiliensfaciliteten og giver på grundlag af et sæt risikoindeksorer mulighed for at identificere støttemodtagere, kontrakter og kontrahenter, der er i risiko for uregelmæssigheder, svig og interessekonflikter. Desuden undersøger Kommissionen i øjeblikket muligheden for at forbedre gennemsigtighedsreglerne i den kommende revision af finansforordningen for 2018.

KOMMISSIONENS FÆLLES SVAR PÅ PUNKT 99 OG 100:

Der skal skelnes mellem de offentligt tilgængelige oplysninger af hensyn til gennemsigtigheden og oplysninger, der er tilgængelige for de nationale og europæiske organer med henblik på kontrol og revision. De offentligt tilgængelige oplysninger er tilgængelige i to år, mens oplysningerne med henblik på revision og kontrol er tilgængelige i fem år. De ca. 25 % anonymiserede modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik i offentligt tilgængelige data er dem, der modtager mindre end 1 250 EUR og tegner sig for ca. 1-2 % af støtten under den fælles landbrugspolitik. Dette er resultatet af forhandlinger med medlovgiverne og følger af Domstolens afgørelse inden for dette område, hvor der skulle findes en balance mellem proportionalitets- og gennemsigtighedsreglerne og -kravene.

Med hensyn til FFR 2021-2027 og NGEU fremsatte Kommissionen forslag om at forbedre medlemsstaternes indsamling af data om modtagere af EU-midler, der blev gennemført under delt forvaltning og under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Disse forslag omfattede registrering og lagring af data om modtagere af EU-midler, herunder deres retmæssige ejere (hvis modtagerne ikke er fysiske personer) i et standardiseret (elektronisk) format. Kommissionen foreslog også obligatorisk anvendelse af et enkelt dataindsamlings- og risikovurderingsværktøj for at få adgang til og analysere disse data og gøre det muligt at identificere, på grundlag af et sæt risikoindikatorer, foranstaltninger, kontrakter og modtagere, der kunne være i risiko for uregelmæssigheder, svig og interessekonflikter. Et sådant værktøj vil forbedre kvaliteten og sammenligneligheden af data om modtagerne af EU-midler til kontrol- og revisionsformål og vil gøre det muligt for medlemsstaterne bedre at målrette deres revisions- og kontrolaktiviteter og give Kommissionen mulighed for at målrette sin tilsynsfunktion. Forordning (EU) 2021/2116 gør det ikke obligatorisk at anvende det fælles dataindsamlings- og risikovurderingsværktøj, som Kommissionen skal stille til rådighed. Med hensyn til den fælles landbrugspolitik er der imidlertid en revisionsklausul, som kræver, at Kommissionen inden udgangen af 2025 forelægger en rapport, som vurderer anvendelsen af det fælles dataindsamlingsværktøj og dets interoperabilitet med henblik på generel anvendelse heraf i medlemsstaterne, om nødvendigt ledsaget af passende forslag.

101. Kommissionen påpeger, at betalingsorganerne har en retlig forpligtelse til at udforme og gennemføre foranstaltninger til bekæmpelse af svig (forordning (EU) 907/2014).

KOMMISSIONENS FÆLLES SVAR PÅ PUNKT 103 OG 104:

Kommissionen opfordrer alle medlemsstaterne til at anvende maskinlæringsteknikker til forvaltning og kontrol af udgifterne under den fælles landbrugspolitik, herunder til at identificere og forebygge eventuelle uregelmæssigheder og svig. Kommissionen har desuden opfordret til udveksling af sådanne erfaringer og bedste praksis mellem medlemsstater, der under delt forvaltning foretager den faktiske kontrol af udgifterne.

Satellitbaseret overvågning af betingelserne for og krav til berettigelse til støtte, f.eks. det i punkt 103 nævnte eksempel på mejning af marker, er allerede nu en væsentlig del af kontroller i form af monitorering i flere medlemsstater og vil blive endnu mere udtalt i fremtiden med det obligatoriske arealovervågningsystem. På grund af den forebyggende tilgang, der indgår i kontrollen i form af monitorering, gøres landbrugerne opmærksom på eventuel manglende overholdelse, og at de kan ændre eller trække deres ansøgning tilbage eller fremlægge bevis for det modsatte. Spørgsmålet om, hvorvidt den manglende overholdelse, som er opdaget ved kontrol i form af monitorering, var en uregelmæssighed eller svig, kan imidlertid ikke fastslås alene på grundlag af satellitdata.

105. FØRSTE LED — Databeskyttelse (som fastsat i den generelle forordning om databeskyttelse) kan faktisk være til hinder for udveksling af oplysninger mellem forskellige aktører. Kommissionen er imidlertid bundet af den gældende lovgivning.

Medlemsstaterne har også påberåbt sig disse retlige begrænsninger med hensyn til databeskyttelse, da Kommissionen anmodede dem om at opstille lister over de 50 største retmæssige ejere.

I forbindelse med den nye fælles landbrugspolitik skal medlemsstaterne derfor anmode støttemodtagerne om at oplyse betalingsorganet, hvilken koncern de tilhører, når de ansøger om hjælp/støtte.

TREDJE LED — Som følge af den forholdsvis lave fejlfrekvens for den fælles landbrugspolitik og den meget lave rate af konstateret svig har medlemsstaterne gentagne gange gjort opmærksom på problemet med den administrative byrde i forbindelse med forvaltning af og kontrol med den fælles landbrugspolitik og fordelene og ulemperne ved at forsøge at nedbringe fejlfrekvensen yderligere.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER (punkt 106-112)

Kommissionens svar:

107. Land grabbing er et komplekst spørgsmål med mange aspekter, der ikke er uløseligt forbundet med misbrug af specifikke svagheder i lovgivningen om den fælles landbrugspolitik. Kommissionen mener, at den har været proaktiv med hensyn til den fælles landbrugspolitik som reaktion på det stigende problem med land grabbing, herunder ved at give medlemsstaterne vejledning efter den nyere retspraksis C-216/19 Land Berlin.

Når det drejer sig om overvågning af medlemsstaternes strategier til bekæmpelse af svig, påpeger Kommissionen, at den fælles landbrugspolitik er genstand for delt forvaltning, idet medlemsstaterne går forrest i bekæmpelsen af svig, og at der føres løbende tilsyn med nationale foranstaltninger til bekæmpelse af svig gennem de aktiviteter, der udføres af certificeringsorganerne.

108. Med hensyn til risikoen for svig i forbindelse med den fælles landbrugspolitik er Kommissionen enig med Revisionsretten i, at metoderne til at forsøge at opnå ulovlig EU-støtte (f.eks. svindlere, der forsøger at erhverve landbrugsjord ulovligt og derefter gør krav på støtte) sandsynligvis vil være resultatet af et effektivt forvaltnings- og kontrolsystem, som f.eks. IFKS-LPIS, der har tvunget "svindlere" til at finde forskellige måder at opnå støtten på.

Se desuden Kommissionens svar på punkt 49.

Med hensyn til henvisningen til "land grabbing" henvises til Kommissionens fælles svar på figur 7 og punkt 50-51. Kommissionen vil gerne påpege, at der er forskel på ulovlig erhvervelse af jord på den ene side (hvilket indebærer erhvervelse af et retmæssigt ejerskab til jorden gennem kriminelle handlinger, som f.eks. voldshandlinger eller trusler) og efterfølgende rent faktisk opfyldelse af betingelserne for støtteberettigelse og på den anden side blot at forgive at opfylde betingelserne for støtteberettigelse ved at fremlægge falske og/eller forfalskede dokumenter. Sidstnævnte kan være et forhold, som betalingsorganets foranstaltninger til bekæmpelse af svig kan afsløre.

111. Kommissionen minder om, at der føres løbende tilsyn med de nationale foranstaltninger til bekæmpelse af svig gennem det arbejde, der udføres af certificeringsorganerne og deres årsberetninger til Kommissionen.

Kommissionen understreger, at når det drejer sig om foranstaltninger til bekæmpelse af svig, er medlemsstaterne under delt forvaltning i førersædet.

Kommissionen (GD AGRI) gennemfører hvert år flere kontrolbesøg i medlemsstaterne, hvor den kontrollerer gennemførelsen af certificeringsorganernes revisionsstrategi og kvaliteten af deres arbejde med vurderingen af betalingsorganernes interne kontrolsystem, herunder gennemgang af akkrediteringskriterierne.

Endvidere gennemfører Kommissionen revisioner, som det også tydeligt fremgår af Revisionsretten, som ikke er, og ikke bør være, undersøgelser af svig. Kommissionen foretager imidlertid kontrol af de foranstaltninger til bekæmpelse af svig, som medlemsstaterne har truffet.

De godkendelsesrevisioner, som GD AGRI har foretaget, tager hensyn til de foranstaltninger til bekæmpelse af svig, som betalingsorganerne har gennemført i forbindelse med akkrediteringskriterierne, navnlig for så vidt angår interne forhold, godkendelse af krav og overvågningskriterier (risikovurdering foretages i planlægningsfasen for at identificere fokusområderne under revisionen — risiko for svig tages altid i betragtning i planlægningsfasen). Hvor det er relevant, førte GD AGRI's resultater og henstillinger til gennemførelsen af betalingsorganernes planer for foranstaltninger til afhjælpning og forbedring.

Se Kommissionens fælles svar på punkt 75 til 78 og svaret på punkt 80.

112. Med hensyn til fremme af nye teknologier og kunstig intelligens har Kommissionen aktivt opfordret medlemsstaterne til at anvende dem. Der har været en betydelig anvendelse af kontrol i form af monitorering i medlemsstaterne. Desuden udtrykker flere og flere medlemsstater interesse for at teste Arachne. Dette er også et resultat af Kommissionens bestræbelser på at fremme og forklare disse nye teknologier.

Se også Kommissionens svar på punkt 91.

Anbefaling 1 — Få og dele dybere indsigt i risikoen for svig og foranstaltninger i forbindelse med udgifterne til den fælles landbrugspolitik

1 A) Kommissionen accepterer anbefalingen og mener, at der er ydet vejledning. Kommissionen understreger, at udformningen og gennemførelsen af en strategi til bekæmpelse af svig fortsat er medlemsstaternes ansvar. Ud over retningslinje 1 vedrørende certificeringsorganernes arbejde med hensyn til alle akkrediteringskriterierne har GD AGRI givet specifik vejledning til certificeringsorganerne med bedste praksis for deres rolle i forbindelse med vurderingen af betalingsorganernes foranstaltninger til bekæmpelse af svig på ekspertgruppens møde i november 2021. I forbindelse med anvendelsen af lovgivningen i den nye fælles landbrugspolitik vil alle retningslinjer for betalingsorganerne og certificeringsorganerne blive gennemgået, og specifikke retningslinjer for foranstaltningerne til bekæmpelse af svig vil blive medtaget i disse retningslinjer.

GD AGRI overvåger løbende certificeringsorganernes arbejde med hensyn til vurderingen af akkrediteringskriterierne, herunder gennemførelsen af foranstaltningerne til bekæmpelse af svig ved de enkelte betalingsorganer gennem den årlige regnskabsafslutning, hvor alle beretninger, som certificeringsorganerne har modtaget, gennemgås, og gennem særlige missioner, hvor gennemførelsen af certificeringsorganernes revisionsstrategi gennemgås.

1 B) Kommissionen accepterer anbefalingen og vil overvåge, hvordan betalingsorganerne gennemfører kravene til "rådighed over jord" under hensyntagen til vejledningen og under overholdelse af den nye gennemførelsesmodel og fokus på medlemsstaternes systemer.

Desuden udbreder Kommissionen allerede bedste praksis blandt medlemsstaterne i alle relevante fora hvad angår elementer i den fælles landbrugspolitik.

1 c) Kommissionen accepterer anbefalingen og foretager en ny horisontal risikovurdering af svig i forbindelse med den fælles landbrugspolitik i tide til, at den nye retlige ramme kan gennemføres den 1. januar 2023.

Anbefaling 2 — Fremme af brugen af nye teknologier til forebyggelse og opdagelse af svig i forbindelse med udgifterne til den fælles landbrugspolitik

Kommissionen accepterer anbefalingen og mener, at den er begyndt at gennemføre de foreslåede foranstaltninger og vil fortsat støtte medlemsstaterne i deres anvendelse af nye teknologier, kunstig intelligens og maskinlæring, også med henblik på at forebygge og afsløre svig, for så vidt disse systemer kan tjene et sådant formål.

2 A) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen vil gerne henlede opmærksomheden på, at medlemsstaterne fra 2023 har fuldstændig subsidiaritet i forbindelse med udformningen af deres kontrol- og sanktionssystemer. Fra 2023 vil det obligatoriske arealovervågningssystem dække arealrelaterede indgreb i alle medlemsstater med henblik på måling af politiske resultater. Denne obligatoriske anvendelse af Sentinel-satellitdata under Copernicus-programmet i den næste fælles landbrugspolitik indføres for at sikre at medlemsstaternes årlige præstationsrapport er pålidelig. De underliggende oplysninger om arealovervågningssystemet kan også anvendes af medlemsstaterne til at forebygge uregelmæssigheder og mindske risiciene for midlerne.

2 B) Kommissionen accepterer anbefalingen. Den er allerede begyndt at gennemføre de foreslåede foranstaltninger og vil fortsat støtte medlemsstaterne i deres anvendelse af værktøjer til afsløring af svig.

Kommissionen vil fortsat tilskynde medlemsstaterne til at anvende det integrerede IT-system til dataindsamling og risikovurdering (Arachne) og vil fortsat tilbyde uddannelse og yde støtte og teknisk bistand med henblik på at fremme anvendelsen heraf og øge antallet af medlemsstater, der anvender det. Sideløbende hermed vil Kommissionen fortsat forbedre IT-systemets funktioner, dets brugervenlighed og interoperabilitet med andre datakilder.

2 c) Kommissionen accepterer anbefalingen. Den mener, at den allerede er i færd med at udveksle bedste praksis med hensyn til at identificere svigagtige kredsløb. Hvad angår kunstig intelligens og maskinlæring, overvejer Kommissionen dog i øjeblikket at udveksle bedste praksis om anvendelsen af kunstig intelligens generelt (overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik, analyse, udarbejdelse af statistikker osv.) og afhængigt af resultaterne at vurdere, i hvilket omfang det kan anvendes til afsløring af svig.